

NADMDLEĆ (1) *vb pf*

3 sg n praet nadmdlało.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nieco zesłabnąć; tu bezpodmiotowo [komu]: Dam mu [= kupcowi] teras pokuy malo Bo wydze iż mu nadmdlało. RejKup f7.

Formacje współrdzenne cf MDLEĆ.

KCh